CUPRINS

6. <i>PL/SQL</i> – Subprograme	2
6.1. Proceduri <i>PL/SQL</i>	4
6.1.1. Definirea unei proceduri	4
6.1.2. Apelarea unei proceduri	6
6.1.3. Transferul parametrilor	7
6.2. Funcții <i>PL/SQL</i>	8
6.2.1. Definirea unei funcții	8
6.2.2. Apelarea unei funcții	10
6.2.3. Utilizarea în expresii SQL a funcțiilor def	inite de utilizator11
6.3. Recompilarea subprogramelor <i>PL/SQL</i>	12
6.4. Ştergerea subprogramelor <i>PL/SQL</i>	12
6.5. Subprograme <i>overload</i>	12
6.6. Recursivitate	13
6.7. Declarații forward	14
6.8. Informații referitoare la subprograme	
6.9. Dependența subprogramelor	17
6.10. Rutine externe	20
Bibliografie	23

6. PL/SQL – Subprograme

- Procedurile și funcțiile *PL/SQL* sunt denumite subprograme *PL/SQL*.
- Subprogramele *PL/SQL*:
 - o sunt blocuri *PL/SQL* cu nume;
 - o au structura similară cu a blocurilor anonime:
 - secțiunea declarativă este opțională (cuvântul cheie DECLARE se înlocuiește cu IS sau AS);
 - secțiunea executabilă este obligatorie;
 - secțiunea de tratare a excepțiilor este opțională.

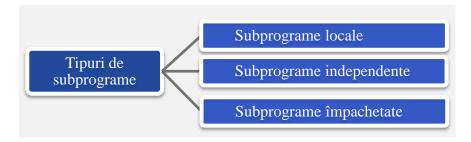

Fig. 6.1. Tipuri de subprograme

- În funcție de locul în care sunt definite subprogramele *PL/SQL* pot fi:
 - o locale
 - definite în partea declarativă a unui bloc *PL/SQL* sau a unui alt subprogram
 - independente
 - stocate în baza de date şi considerate drept obiecte ale acesteia
 - o împachetate
 - definite într-un pachet PL/SQL

Subprogramele împachetate sunt subprograme stocate?

- Un subprogram local, declarat şi apelat într-un bloc anonim, este temporar sau permanent? Poate fi apelat din alte aplicații?
- Un subprogram stocat este temporar sau permanent? Poate fi apelat din alte aplicații?

- ❖ De câte ori este compilat un subprogram local?
- De câte ori este compilat un subprogram stocat?

Avantajele utilizării subprogramelor stocate:

- codul este ușor de întreținut
 - modificările necesare îmbunătățirii mai multor aplicații trebuie realizate o singură dată
 - se minimizează timpul necesar testării
- codul este reutilizabil
 - după ce au fost compilate și validate, subprogramele pot fi reutilizate în oricât de multe aplicații
- * asigură securitatea datelor
 - acordând privilegii asupra subprogramelor, se poate permite accesul indirect asupra obiectelor bazei de date
- * asigură integritatea datelor
 - se pot grupa mai multe acțiuni înrudite care vor fi executate împreună sau niciuna
- * îmbunătățesc performanța
 - atunci când este creat un subprogram independent, în dicționarul datelor este depus atât textul sursă, cât și forma compilată (*p-code*)
 - dacă subprogramul este apelat, *p-code-*ul este citit de pe disc, este depus în *shared pool* și poate fi utilizat de mai mulți utilizatori
 - p-code-ul va părăsi shared pool conform algoritmului LRU (least recently used)
- Atunci când este apelat un subprogram stocat, server-ul Oracle parcurge etapele:
 - o Verifică dacă utilizatorul are privilegiul de execuție asupra subprogramului.
 - Verifică dacă p-code-ul subprogramului este în shared pool. Dacă este prezent va fi executat, altfel va fi încărcat de pe disc în database buffer cache.
 - Verifică dacă starea subprogramului este VALID sau INVALID. Starea unui subprogram este INVALID, fie pentru că au fost detectate erori la compilarea acestuia, fie pentru că structura unui obiect s-a schimbat de când subprogramul a fost executat ultima oară. Dacă starea subprogramului este INVALID, atunci este recompilat automat. Dacă nu a fost detectată nicio eroare, atunci va fi executată noua versiune a subprogramului.

Dacă subprogramul aparţine unui pachet atunci toate subprogramele pachetului sunt de asemenea încărcate în database buffer cache (dacă acestea nu erau deja acolo). Dacă pachetul este activat pentru prima oară într-o sesiune, atunci server-ul va executa blocul de iniţializare al pachetului.

6.1. Proceduri PL/SQL

- O procedură este un bloc *PL/SQL* cu nume care poate accepta parametrii.
- În general procedurile sunt utilizate pentru a realiza anumite acțiuni.
- Procedurile independente sunt compilate și stocate în baza de date ca obiecte ale schemei. Tipul acestor obiecte este *procedure*.

6.1.1. Definirea unei proceduri

Sintaxa

```
[CREATE [OR REPLACE]] PROCEDURE nume_procedură

[(parametru[, parametru]...)]
[AUTHID {DEFINER | CURRENT_USER}]

{IS | AS}

[PRAGMA AUTONOMOUS_TRANSACTION;]
[declarații locale]

BEGIN

secțiune executabilă
[EXCEPTION
secțiune de gestiune a excepțiilor]

END [nume_procedură];
```

- o Clauza *CREATE* determină stocarea procedurii în baza de date.
- Clauza OR REPLACE are ca efect ştergerea procedurii cu numele specificat (dacă aceasta există deja) şi înlocuirea acesteia cu noua versiune. Dacă procedura cu numele specificat în comanda CREATE există şi se omite clauza OR REPLACE, atunci apare eroarea "ORA-955: Name is already used by an existing object".
- o Parametrii specificați au următoarea formă sintactică:

Doar parametrii de tip *IN* pot avea specificate valori implicite (*DEFAULT*).

- Opțiunea NOCOPY poate fi utilizată doar pentru parametrii de tip OUT sau IN OUT. Determină baza de date să transmită parametrii de tip OUT sau IN OUT prin referință (parametrii de tip IN sunt transmişi doar prin referință, iar parametrii de OUT sunt transmişi implicit prin valoare). Atunci când se transmite o valoare mare (de exemplu, o colecție), această clauză poate îmbunătăți în mod semnificativ performanța.
- Tipul parametrilor poate fi specificat utilizând atributele %TYPE, %ROWTYPE sau un tip explicit fără dimensiune specificată.
- Clauza AUTHID specifică faptul că procedura stocată se execută cu drepturile proprietarului (implicit) sau ale utilizatorului curent. De asemenea, această clauză precizează dacă referințele către obiecte sunt rezolvate în schema proprietarului procedurii sau a utilizatorului curent.
- Clauza *PRAGMA AUTONOMOUS_TRANSACTION* informează compilatorul *PL/SQL* că această procedură este autonomă (independentă). Tranzacțiile autonome permit suspendarea tranzacției principale, executarea unor instrucțiuni *SQL*, *commit*-ul sau *rollback*-ul acestor operații și continuarea tranzacției principale.

Exemplul 6.1 <mark>- vezi explicații curs</mark>

Exemplul 6.2 - vezi curs

- ❖ Dacă subprogramul conține comenzi *LMD*, atunci execuția acestuia va determina execuția tuturor *trigger*-ilor definiți pentru aceste operații.
- ❖ Dacă se dorește evitarea declanșării acestora, atunci înainte de apelarea subprogramului *trigger*-ii trebuie dezactivați, urmând ca aceștia să fie reactivați după ce s-a terminat execuția subprogramului.

Exemplul 6.3

```
ALTER TABLE produse DISABLE ALL TRIGGERS;

EXECUTE proc_ex2(37,0.1)

ALTER TABLE produse ENABLE ALL TRIGGERS;
```

6.1.2. Apelarea unei proceduri

- Procedurile stocate pot fi apelate:
 - o din corpul altei proceduri sau al unui declansator;
 - o interactiv, de utilizator folosind un utilitar *Oracle* (de exemplu, *SQL*Plus*);
 - o explicit, dintr-o aplicație (de exemplu, *Oracle Forms* sau un precompilator).
- Apelarea unei proceduri se realizează
 - o în SQL*Plus, prin comanda:
 EXECUTE nume procedură [(lista parametri actuali)];
 - o în *PL/SQL*, prin apariția numelui procedurii urmat de lista parametrilor actuali: nume procedură [(lista parametri actuali)];

O procedură stocată poate fi invocată într-o comandă *SQL* (de exemplu, în comanda *SELECT*)?

- La apelarea unei proceduri, parametrii actuali pot fi definiți specificându-i
 - o explicit, prin nume;
 - o prin poziție.

Exercițiu 6.4 <mark>- temă</mark>

Definiți un bloc *PL/SQL* în care procedura *proc_ex2* este apelată pentru fiecare produs din categoria "Sisteme de operare" (nivel 5). Prețul acestor produse va fi micșorat cu 5%.

Exemplul 6.5 - vezi curs

6.1.3. Transferul parametrilor

- Parametrii formali ai unei proceduri pot fi:
 - o parametri de intrare (*IN*);
 - o parametri de ieşire (*OUT*);
 - o de intrare/iesire (IN OUT).
- Dacă nu este specificat tipul parametrului, atunci implicit este considerat *IN*.
- Parametrul formal de tip *IN*
 - o Poate primi valori implicite în cadrul comenzii de declarare.
 - o Este read-only și deci valoarea sa nu poate fi modificată în corpul subprogramului.
 - Parametrul actual corespunzător poate fi literal, expresie, constantă sau variabilă inițializată.
- Parametrul formal de tip *OUT*
 - Este neinițializat și prin urmare, are automat valoarea *null*.
 - o În interiorul subprogramului, parametrilor cu opțiunea *OUT* sau *IN OUT* trebuie să li se asigneze o valoare explicită. Dacă nu se atribuie nicio valoare, atunci parametrul actual corespunzător va fi *null*.
 - o Parametrul actual trebuie să fie o variabilă, nu poate fi o constantă sau o expresie.
- Dacă în procedură apare o excepție, atunci valorile parametrilor formali cu opțiunile
 OUT sau IN OUT nu sunt copiate în valorile parametrilor actuali.
- Implicit, transmiterea parametrilor este:
 - o prin referintă, în cazul parametrilor *IN*;
 - o prin valoare în cazul parametrilor *OUT* sau *IN OUT*.
 - Dacă din motive de performanță se dorește transmiterea prin referință și în cazul parametrilor *IN OUT* sau *OUT*, atunci se poate utiliza opțiunea *NOCOPY*.
 - Dacă opțiunea NOCOPY este asociată unui parametru IN, atunci va genera o eroare la compilare, deoarece acești parametri se transmit de fiecare dată prin referință.

Exemplul 6.6 <mark>- vezi curs</mark> Exemplul 6.7 <mark>- vezi curs</mark>

6.2. Funcții PL/SQL

- O funcție *PL/SQL* este un bloc *PL/SQL* cu nume care trebuie să întoarcă un rezultat (o singură valoare).
- Funcțiile independente sunt compilate și stocate în baza de date ca obiecte ale schemei. Tipul acestor obiecte este *function*.

O funcție stocată poate fi invocată într-o comandă *SQL* (de exemplu, în comanda *SELECT*)?

6.2.1. Definirea unei funcții

Sintaxa

- o Clauza *RETURN* este utilizată în locul parametrilor de tip *OUT*.
 - O funcție trebuie să conțină clauza RETURN în antet și cel puțin o comandă RETURN în partea executabilă.
 - În interiorul funcției trebuie să apară *RETURN expresie*, unde *expresie* este valoarea rezultatului furnizat de funcție.
 - Într-o funcție pot să apară mai multe comenzi *RETURN*, dar numai una din acestea va fi executată, deoarece după ce valoarea este întoarsă, procesarea blocului încetează.

- Algoritmul din interiorul corpului subprogramului funcție trebuie să asigure că toate traiectoriile sale conduc la comanda RETURN. Dacă o traiectorie a algoritmului trimite în partea de tratare a erorilor, atunci handler-ul acesteia trebuie să includă o comandă RETURN.
- O funcție fără comanda *RETURN* va genera eroare la compilare.
- Comanda RETURN (fără o expresie asociată) poate să apară şi într-o procedură. În acest caz, ea va avea ca efect revenirea la comanda ce urmează instrucțiunii apelante.
- Opțiunea tip_de_date specifică tipul valorii întoarse de funcție, tip care nu poate conține specificații de mărime.
 - Dacă totuși sunt necesare aceste specificații se pot defini subtipuri, iar parametrii vor fi declarați de subtipul respectiv.
- Opțiunea DETERMINISTIC indică optimizorului că funcția va întoarce același rezultat dacă sunt folosite aceleași argumente la apelarea sa. Dacă sunt realizate apeluri repetate ale funcției, având aceleași argumente, atunci optimizorul poate utiliza un rezultat obținut anterior.
- O funcție poate accepta unul sau mai mulți parametri. Ca și în cazul procedurilor, lista parametrilor este opțională. Dacă subprogramul nu are parametri, parantezele nu sunt necesare la declarare și la apelare.

Funcțiile acceptă toate cele 3 tipuri de parametrii (*IN*, *OUT* sau *IN OUT*). În comenzile *SQL* pot fi utilizate doar funcții cu parametrii de tip *IN*.

Ce tipuri de proceduri pot fi transformate în funcții?

Exemplul 6.8 - vezi curs

6.2.2. Apelarea unei funcții

• O funcție independentă poate fi apelată în mai multe moduri, folosind sintaxa:

```
nume_funcție [(lista_parametri_actuali)]
```

o într-o comandă *SQL*;

Exemplul 6.9

```
SELECT func_ex8(100,2007)
FROM DUAL;
```

 în SQL*PLUS (apelarea funcției și atribuirea valorii acesteia într-o variabilă de legătură);

Exemplul 6.10

```
VARIABLE rezultat NUMBER

EXECUTE :rezultat := func_ex8(100,2007);

PRINT rezultat
```

o în PL/SQL;

Exemplul 6.11

```
BEGIN

DBMS_OUTPUT.PUT_LINE(func_ex8(100,2007));
END;
```

- La apelarea unei funcții, parametrii actuali pot fi definiți specificându-i
 - o explicit, prin nume;
 - o prin poziție.

Exemplul 6.12

```
DECLARE
  n NUMBER := func_ex8(p_id=>100);
BEGIN
  DBMS_OUTPUT_LINE(n);
END;
```

Comanda CALL

- Permite apelarea subprogramelor *PL/SQL* stocate (independente sau incluse în pachete) și a subprogramelor *Java*.
- Este o comandă SQL care nu este validă într-un bloc PL/SQL.
 - În PL/SQL poate fi utilizată doar dinamic, prin intermediul comenzii EXECUTE IMMEDIATE.

• Sintaxa:

```
CALL nume_subprogram([lista_parametri actuali])
    [INTO :variabila_host]
```

- o nume_subprogram reprezintă numele unui subprogram sau numele unei metode.
- o Clauza *INTO* este folosită numai pentru variabilele de ieșire ale unei funcții.

Exemplul 6.13

6.2.3. Utilizarea în expresii SQL a funcțiilor definite de utilizator

- O funcție stocată poate fi referită într-o comandă *SQL* la fel ca orice funcție standard furnizată de sistem, dar cu anumite restricții.
- Funcțiile definite de utilizator pot fi apelate din orice expresie *SQL* în care pot fi folosite funcții *SQL* standard.
- Funcțiile definite de utilizator pot să apară în:
 - o clauza SELECT a comenzii SELECT;
 - o clauzele WHERE și HAVING;
 - o clauzele CONNECT BY, START WITH, ORDER BY şi GROUP BY;
 - o clauza VALUES a comenzii INSERT;
 - o clauza SET a comenzii UPDATE.

```
Exemplul 6.14 - vezi curs
```


Funcțiile ce pot fi utilizate în comenzi *SQL* trebuie:

- ❖ să aibă numai parametrii de tip *IN*, al căror tip de date este un tip valid *SQL*;
- ❖ să întoarcă o valoare al cărei tip să fie un tip valid *SQL*, cu dimensiunea maximă admisă în *SQL*.

Restricții de utilizare a funcțiilor în comenzi SQL:

- funcțiile invocate într-o comandă *SELECT* nu pot conține comenzi *LMD*;
- ❖ funcțiile invocate într-o comandă *UPDATE* sau *DELETE* asupra unui tabel *T* nu pot utiliza comenzi *SELECT* sau *LMD* care referă același tabel *T* (*table mutating*);
- nu pot termina tranzacții (nu pot utiliza comenzile COMMIT sau ROLLBACK);
- nu pot utiliza comenzi *LDD* (de exemplu, *CREATE TABLE*) sau *LCD* (de exemplu, *ALTER SESSION*), deoarece acestea realizează *COMMIT* automat;
- ❖ nu pot să apară în clauza CHECK a unei comenzi CREATE/ALTER TABLE;
- nu pot fi folosite pentru a specifica o valoare implicită a unei coloane în cadrul unei comenzi *CREATE/ALTER TABLE*;
- nu pot utiliza subprograme care nu respectă restricțiile enumerate anterior.

6.3. Recompilarea subprogramelor PL/SQL

• Pentru a recompila subprogramele independente invalide se utilizează comanda

```
ALTER {FUNCTION | PROCEDURE} nume_subprogram COMPILE;
```

• Recompilarea explicită elimină recompilarea implicită la *run-time* și previne apariția erorilor de compilare la acel moment.

6.4. Ştergerea subprogramelor PL/SQL

• Pentru a șterge un subprogram independent se utilizează comanda:

```
DROP {FUNCTION | PROCEDURE} nume_subprogram;
```

6.5. Subprograme overload

- Subprogramele *overload* (supraîncărcate) au aceleași nume, dar diferă prin lista parametrilor.
 - o Exemplu: funcția predefinită TO_CHAR.
- În cazul unui apel, compilatorul compară parametri actuali cu listele parametrilor formali ale subprogramelor *overload* și execută modulul corespunzător.

- Toate subprogramele *overload* trebuie definite în același bloc *PL/SQL* (bloc anonim sau pachet).
- Subprogramele *overload* pot să apară în programele *PL/SQL*:
 - în secțiunea declarativă a unui bloc;
 - în interiorul unui pachet.
- Subprogramele independente nu pot fi *overload*.
- ❖ Două programe *overload* trebuie să difere, cel puţin, prin tipul unuia dintre parametri. Două programe nu pot fi *overload* dacă parametri lor formali diferă numai prin subtipurile lor şi dacă aceste subtipuri se bazează pe acelaşi tip de date.
- ❖ Pentru ca două subprograme să fie *overload* nu este suficient ca:
 - lista parametrilor să difere numai prin numele parametrilor formali;
 - lista parametrilor să difere numai prin tipul acestora (*IN*, *OUT*, *IN OUT*); *PL/SQL* nu poate face diferențe (la apelare) între tipurile *IN* sau *OUT*;
 - să difere doar prin tipul datei returnate (tipul datei specificate în clauza *RETURN* a unei funcții).

Următoarele subprograme nu pot fi overload:

- a) FUNCTION alfa(v POSITIVE)...;
 FUNCTION alfa(v PLS INTEGER)...;
- b) FUNCTION alfa(x NUMBER)...;
 FUNCTION alfa(y NUMBER)...;
- c) PROCEDURE beta(v IN VARCHAR2)...;
 PROCEDURE beta(v OUT VARCHAR2)...;

Exemplul 6.15 - vezi curs

6.6. Recursivitate

- Un subprogram recursiv se apelează pe el însuși.
- Fiecare invocare recursivă a subprogramului creează câte o instanță pentru fiecare componentă declarată în subprogram și pentru fiecare comandă SQL executată de subprogram. Dacă apelul este în interiorul unui cursor FOR sau între comenzile OPEN și CLOSE, atunci la fiecare apel este deschis alt cursor. Programul poate determina depășirea limitei impuse de parametrul OPEN_CURSORS.

Exemplul 6.16 <mark>- vezi curs</mark>

6.7. Declarații forward

- Două subprograme sunt reciproc recursive dacă ele se apelează unul pe altul direct sau indirect.
- Declarațiile *forward* permit:
 - o definirea subprogramelor reciproc recursive;
 - declararea subprogramelor în ordine alfabetică sau într-o anumită ordine logică (în blocuri *PL/SQL* sau pachete).
- În *PL/SQL*, un identificator trebuie declarat înainte de a-l folosi. De asemenea, un subprogram trebuie declarat înainte de a-l apela.

Exemplul 6.17

```
DECLARE

PROCEDURE alfa IS
BEGIN
   beta('apel beta din alfa'); -- apel incorect
END;

PROCEDURE beta (x VARCHAR2) IS
BEGIN
   DBMS_OUTPUT_LINE(x);
END;
BEGIN
alfa;
END;
```

• Eroarea apare deoarece procedura *beta* este apelată înainte de a fi declarată. Problema se poate rezolva simplu, inversând ordinea celor două proceduri. Această soluție nu este eficientă întotdeauna.

```
DECLARE

PROCEDURE beta (x VARCHAR2) IS

BEGIN

DBMS_OUTPUT.PUT_LINE(x);

END;

PROCEDURE alfa IS

BEGIN

beta('apel beta din alfa'); -- apel corect

END;

BEGIN

alfa;

END;
```

• *PL/SQL* permite un tip special de declarare a unui subprogram numit *forward*. Acesta constă dintr-o specificare de subprogram terminată prin ";".

```
DECLARE

PROCEDURE beta (x VARCHAR2); -- declaratie forward

PROCEDURE alfa IS

BEGIN
   beta('apel beta din alfa'); -- apel corect
END;

PROCEDURE beta (x VARCHAR2) IS

BEGIN
   DBMS_OUTPUT_LINE(x);
END;

BEGIN
  alfa;
END;
```

 Lista parametrilor formali din declarația forward trebuie să fie identică cu cea corespunzătoare corpului subprogramului. Corpul subprogramului poate apărea oriunde după declarația sa forward, dar trebuie să rămână în aceeași unitate de program.

6.8. Informații referitoare la subprograme

- Informațiile referitoare la subprogramele *PL/SQL* și modul de acces la acestea:
 - o informații generale vizualizarea *USER_OBJECTS*;
 - o codul sursă vizualizarea *USER_SOURCE*;
 - o tipul parametrilor (IN, OUT, IN OUT) comanda DESCRIBE din SQL*Plus;
 - erorile la compilare vizualizarea USER_ERRORS sau comanda SHOW ERRORS din SQL*Plus.

Vizualizarea USER_OBJECTS

- Conține informații generale despre toate obiectele bazei de date, în particular și despre subprogramele stocate.
- Vizualizarea *USER_OBJECTS* conține informații despre:
 - o *OBJECT_NAME* numele obiectului;

- o *OBJECT_TYPE* tipul obiectului (*PROCEDURE*, *FUNCTION* etc.);
- o OBJECT_ID identificator intern al obiectului;
- CREATED data când obiectul a fost creat;
- o LAST_DDL_TIME data ultimei modificări a obiectului;
- o TIMESTAMP data și momentul ultimei recompilări;
- o STATUS starea obiectului (VALID sau INVALID) etc.
- Pentru a verifica dacă recompilarea explicită (*ALTER*) sau implicită a avut succes se poate consulta starea subprogramelor utilizând *USER_OBJECTS*.
 - o Orice obiect are o stare (*status*) sesizată în dicționarul datelor, care poate fi:
 - *VALID* obiectul a fost compilat și poate fi folosit când este referit;
 - *INVALID* obiectul trebuie compilat înainte de a fi folosit.

Exemplul 6.18

```
SELECT OBJECT_ID, OBJECT_NAME, OBJECT_TYPE, STATUS
FROM USER_OBJECTS
WHERE OBJECT_TYPE IN ('PROCEDURE', 'FUNCTION');
```

Exemplul 6.19

- Dacă se recompilează un obiect *PL/SQL*, atunci *server*-ul va recompila orice obiect invalid de care depinde.
- Dacă recompilarea automată implicită a procedurilor locale dependente are probleme, atunci starea obiectului va rămâne *INVALID* și *server*-ul *Oracle* semnalează eroare.
 - Este preferabil ca recompilarea să fie manuală (recompilare explicită utilizând comanda ALTER (PROCEDURE, FUNCTION, TRIGGER, PACKAGE) cu opțiunea COMPILE.

 Este necesar ca recompilarea să se facă cât mai repede, după definirea unei schimbări referitoare la obiectele bazei.

Vizualizarea USER_SOURCE

- După ce subprogramul a fost creat, codul sursă al acestuia poate fi obținut consultând vizualizarea *USER_SOURCE* din dicționarul datelor, care are următoarele câmpuri:
 - o *NAME* numele obiectului;
 - o TYPE tipul obiectului;
 - o *LINE* numărul liniei din codul sursă;
 - o TEXT textul liniilor codului sursă.

Exemplul 6.20

```
SELECT TEXT

FROM USER_SOURCE

WHERE NAME = 'FIBONACCI'

ORDER BY LINE;
```

6.9. Dependența subprogramelor

- Atunci când un subprogram este compilat, Atunci când un subprogram este compilat, în dicționarul datelor se vor înregistra informații despre toate obiectele referite.
 - o Subprogramul este dependent de aceste obiecte.
- Un subprogram care are erori la compilare este marcat ca "invalid" în dicționarul datelor.
 - Un subprogram stocat poate deveni, de asemenea, invalid dacă o operație LDD este executată asupra unui obiect de care depinde.
- Dacă se modifică definiția unui obiect referit, obiectul dependent poate (sau nu) să continue să funcționeze normal.
- Există două tipuri de dependențe:
 - o dependență directă
 - obiectul dependent (de exemplu, *procedure* sau *function*) face referință direct la un *table*, *view*, *sequence*, *procedure* sau *function*
 - o dependentă indirectă
 - o obiectul dependent (de exemplu, *procedure* sau *function*) face referință indirect la un *table*, *view*, *sequence*, *procedure*, *function* prin intermediul unui *view*, *procedure* sau *function*

- În cazul dependențelor locale, atunci când un obiect referit este modificat, obiectele dependente sunt invalidate. La următorul apel al obiectului invalidat, acesta va fi recompilat automat de către *server*-ul *Oracle*.
- În cazul dependențelor la distanță, procedurile stocate local și toate obiectele dependente vor fi invalidate. Acestea nu vor fi recompilate automat la următorul apel.
- Vizualizarea USER_DEPENDENCIES oferă informații despre obiectele referite de un obiect dependent.

Exemplul 6.21

- Dependențele indirecte pot fi afișate utilizând vizualizările *DEPTREE* și *IDEPTREE*.
 - Vizualizarea DEPTREE afișează o reprezentare a tuturor obiectelor dependente (direct sau indirect).
 - Vizualizarea *IDEPTREE* afișează sub forma unui arbore aceleași informații.
- Pentru a utiliza aceste vizualizări furnizate de sistemul *Oracle* trebuie:
 - 1. conectare ca administrator;
 - 2. executat scriptul *UTLDTREE*;
 - 3. executată procedura *DEPTREE_FILL* (are trei argumente: tipul obiectului referit, schema obiectului referit, numele obiectului referit).

Exemplul 6.22

```
--conectare ca administrator
EXECUTE DEPTREE_FILL ('TABLE', 'CURS_PLSQL', 'FACTURI');

SELECT NESTED_LEVEL, TYPE, NAME
FROM DEPTREE
ORDER BY SEQ#;

SELECT *
FROM IDEPTREE;
```

- Dependențele la distanță pot fi manipulate folosind modelul *timestamp* (implicit) sau modelul *signature*.
- Ori de câte ori o unitate PL/SQL este modificată (creată sau recompilată) este înregistrat momentul de timp la care are loc modificarea (timestamp). Acesta poate fi observat interogând vizualizarea USER_OBJECTS, câmpul LAST_DDL_TIME. Modelul timestamp realizează compararea momentelor ultimei modificări a celor două obiecte analizate. Dacă un obiect (referit) are momentul ultimei modificări mai recent decât cel al obiectului dependent, atunci obiectul dependent va fi recompilat.
- Modelul signature determină momentul la care obiectele bazei distante trebuie recompilate. Atunci când este creată o unitate PL/SQL, o signatură este depusă în dicționarul datelor, alături de p-code. Aceasta conține numele blocului PLSQL (PROCEDURE, FUNCTION, PACKAGE), tipurile parametrilor, ordinea parametrilor, numărul acestora și modul de transmitere (IN, OUT, IN OUT)), tipul de date întors de funcție. Dacă signatura nu este modificată, atunci execuția continuă (fără a fi necesară recompilarea).

Recompilarea procedurilor și funcțiilor dependente este fără succes dacă:

- obiectul referit este șters (*DROP*) sau redenumit (*RENAME*);
- * tipul coloanei referite este schimbat;
- ❖ coloana referită este ștearsă;
- ❖ vizualizarea referită este înlocuită printr-o vizualizare având alte coloane;
- ❖ lista parametrilor unei proceduri referite este modificată.

Recompilarea procedurilor și funcțiilor dependente este cu succes dacă:

- * tabelul referit are coloane noi;
- ❖ nicio coloană nou definită nu are restricția NOT NULL;
- * tipul coloanelor referite nu s-a schimbat;
- ❖ un tabel privat este șters, dar există un tabel public cu același nume și structură;
- ❖ comenzile INSERT contin efectiv lista coloanelor;
- ❖ un subprogram referit a fost modificat și recompilat cu succes.

Cum pot fi minimizate erorile datorate dependențelor?

- ❖ utilizând comenzi *SELECT* cu opțiunea *;
- ❖ incluzând lista coloanelor în cadrul comenzii *INSERT*;
- ❖ declarând variabile cu atributul %TYPE;
- declarând înregistrări cu atributul %ROWTYPE.

- ❖ Dacă procedura depinde de un obiect local, atunci se face recompilare automată la prima reexecuție.
- ❖ Dacă procedura depinde de o procedură distantă, atunci se face recompilare automată, dar la a doua reexecuţie. Este preferabilă o recompilare manuală pentru prima reexecuţie sau implementarea unei strategii de reinvocare a ei (a doua oară).
- ❖ Dacă procedura depinde de un obiect distant, dar care nu este procedură, atunci nu se face recompilare automată.

6.10. Rutine externe

- *PL/SQL* a fost special conceput pentru *Oracle* și este specializat pentru procesarea tranzacțiilor *SQL*.
- Totuși, într-o aplicație complexă pot să apară cerințe și funcționalități care sunt mai eficient de implementat în C, Java sau alt limbaj de programare. Dacă aplicația trebuie să efectueze anumite acțiuni care nu pot fi implementate optim utilizând PL/SQL, atunci este preferabil să fie utilizate alte limbaje care realizează performant acțiunile respective. În acest caz este necesară comunicarea între diferite module ale aplicației care sunt scrise în limbaje diferite.

• Rutinele externe:

- o sunt subprograme scrise într-un limbaj diferit de *PL/SQL*;
- o sunt apelabile dintr-un program *PL/SQL*.
- PL/SQL extinde funcționalitatea server-ului Oracle, furnizând o interfață pentru
 apelarea rutinelor externe. Orice bloc PL/SQL executat pe server sau pe client poate
 apela o rutină externă.
- Pentru a marca apelarea unei rutine externe în programul *PL/SQL* este definit un punct de intrare (*wrapper*) care direcționează spre codul extern (program *PL/SQL* → *wrapper* → cod extern). O clauză specială (*AS EXTERNAL*) este utilizată (în cadrul comenzii *CREATE OR REPLACE PROCEDURE*) pentru crearea unui *wrapper*. De fapt, clauza conține informații referitoare la numele bibliotecii în care se găsește subprogramul extern (clauza *LIBRARY*), numele rutinei externe (clauza *NAME*) și corespondența (*limbaj* <-> *PL/SQL*) între tipurile de date (clauza *PARAMETERS*). Ultimele versiuni renunță la clauza *AS EXTERNAL*.

- Rutinele externe (scrise în C) sunt compilate, apoi depuse într-o bibliotecă dinamică (DLL dynamic link library) și sunt încărcate doar când este necesar acest lucru. Dacă se invocă o rutină externă scrisă în C, trebuie setată conexiunea spre această rutină. Un proces numit extproc este declanșat automat de către server. La rândul său, procesul extproc va încărca biblioteca identificată prin clauza LIBRARY și va apela rutina respectivă.
- Oracle8i permite utilizarea de rutine externe scrise în Java. De asemenea, prin utilizarea clauzei AS LANGUAGE, un wrapper poate include specificații de apelare. De fapt, aceste specificații permit apelarea rutinelor externe scrise în orice limbaj. De exemplu, o procedură scrisă într-un limbaj diferit de C sau Java poate fi utilizată în SQL sau PL/SQL dacă procedura respectivă este apelabilă din C. În felul acesta, biblioteci standard scrise în alte limbaje de programare pot fi apelate din programe PL/SQL.
- Procedura *PL/SQL* executată pe *server*-ul *Oracle* poate apela o rutină externă scrisă în *C* care este depusă într-o bibliotecă partajată.
- Procedura *C* se execută într-un spațiu adresă diferit de cel al *server*-ului *Oracle*, în timp ce unitățile *PL/SQL* și metodele *Java* se execută în spațiul de adresă al *server*-ului. *JVM* (*Java Virtual Machine*) de pe pe *server* va executa metoda *Java* direct, fără a fi necesar procesul *extproc*.
- Maniera de a încărca depinde de limbajul în care este scrisă rutina (C sau Java).
 - Pentru a apela rutine externe C, server-ul trebuie să cunoască poziționarea bibliotecii dinamice DLL. Acest lucru este furnizat de alias-ul bibliotecii din clauza AS LANGUAGE.
 - o Pentru apelarea unei rutine externe Java se va încărca clasa Java în baza de date. Este necesară doar crearea unui wrapper care direcţionează spre codul extern. Spre deosebire de rutinele externe C, nu este necesară nici biblioteca şi nici setarea conexiunii spre rutina externă.
- Clauza LANGUAGE din cadrul comenzii de creare a unui subprogram, specifică limbajul în care este scrisă rutina (procedură externă C sau metodă Java) și are următoarea formă:

```
{IS | AS} LANGUAGE {C | JAVA}
```

Pentru o procedură C sunt date informații referitoare la numele acesteia (clauza NAME); alias-ul bibliotecii în care se găsește (clauza LIBRARY); opțiuni referitoare la tipul, poziția, lungimea, modul de transmitere (prin valoare sau prin referință) al

parametrilor (clauza *PARAMETERS*); posibilitatea ca rutina externă să acceseze informații despre parametri, excepții, alocarea memoriei utilizator (clauza *WITH CONTEXT*).

```
LIBRARY nume_biblioteca [NAME nume_proc_c] [WITH CONTEXT]

[PARAMETERS (parametru extern [, parametru extern ...] ) ]
```

• Pentru o metodă *Java*, în clauză trebuie specificată doar signatura metodei (lista tipurilor parametrilor în ordinea apariției).

Exemplul 6.23

```
CREATE OR REPLACE FUNCTION calc (x IN REAL)
RETURN NUMBER
AS LANGUAGE C
LIBRARY biblioteca
NAME C_CALC
PARAMETERS (x BY REFERENCES);

-- apelare din PL/SQL
BEGIN
calc(100);
END;
```

- Apelarea rutinei externe poate să apară în:
 - o blocuri anonime;
 - o subprograme independente sau aparţinând unui pachet;
 - o metode ale unui tip obiect;
 - o declanșatori bază de date;
 - o comenzi *SQL* care apelează funcții (în acest caz trebuie utilizată *PRAGMA RESTRICT_REFERENCES*).
- De remarcat că o metodă *Java* poate fi apelată din orice bloc *PL/SQL*, subprogram sau pachet.
- *JDBC* (*Java Database Connectivity*), care reprezintă interfața *Java* standard pentru conectare la baze de date relaționale și *SQLJ* permit apelarea de blocuri *PL/SQL* din programe *Java*. *SQLJ* face posibilă incorporarea operațiilor *SQL* în codul *Java*. Standardul *SQLJ* acoperă doar operații *SQL* statice. *Oracle9i SQLJ* include extensii pentru a suporta direct *SQL* dinamic.
- Altă modalitate de a încărca programe *Java* este folosirea în *SQL*Plus* a comenzii: *CREATE JAVA instrucțiune*.

Bibliografie

- **1.** Programare avansată în Oracle9i, I. Popescu, A. Alecu, L. Velcescu, G. Florea (Mihai), Ed. Tehnică (2004)
- 2. Oracle Database PL/SQL Language Reference 11g Release 2, Oracle Online Documentation (2012)
- **3.** Oracle Database SQL Language Reference11g Release 2, Oracle Online Documentation (2012)
- **4.** Oracle Database 11g: PL/SQL Fundamentals, Student Guide, Oracle University (2009)